

चक्षुः कल्के प्रतारणे चुरा० उभ० सुक्० सेट् चटा० चक्षयति
ते अचीचक्षु-त ।

चाक्षुचक्षु न० चक्ष-चक्ष चक्षः प्रकारे द्वित्वं चक्षचक्षस्य
भाषः पत्रञ् । उज्ज्वलतायाम् । “नहि लोकासिद्धसामथो
प्रातिभासिकरजतोत्पादिका किन्तु विलक्षणैव । त-
थाहि । काचादिदोषदूषितलोचनस्य पुरोवर्त्ति द्रव्य-
संयोगाद्दिमाकारा चाक्षचक्ष्याकारा च काचिदन्तः-
करणवृत्तिरुदेतीति” “चाक्षचक्षुसंदर्शनसमुद्भुत्तरजत-
त्वसंस्कारसंप्रीचीना” इति च वेदान्त० प० । पृषो० ।
चाक्षचक्षुसम्यक् शब्दार्थचि० ।

चाक्षुचिञ्चा स्त्री चक्ष-चक्ष चाक्षं दीप्तिं चिञोति चि-
क्षिप् तथासती चीयते चि-वा० ड । श्वेतबुद्ध्यायं
रत्नभा० ।

चाक्षु लि० चक्षेण निर्वृत्तम् भ्रष्टं । चक्षुनिर्वृत्ते “चाक्षुः
सौषलमित्येवं संप्राप्तं रणवृत्तयः” हरिवं० १०० अ० ।

चाक्षुवर्माण पु० चक्षुवर्माणोऽपत्यम् अयं न टिलोपः ।
चक्षुवर्माणोऽपत्ये व्याकरणाचार्यभेदे । “कपञ्चा-
क्षुवर्माणस्य” उषा० २।१।२२४ । “६२ चाक्षुवर्माणस्य”
पा० ६।१।२२४ । [डञ् । चक्षुवाकसमीपादौ ।

चाक्षुवाक्येय लि० चक्षुवाक्यादूरदेशादि चतुरर्थ्यां सख्या०
चाक्षुयाण पु० चक्षुस्यैर्गोत्रापत्यम् अत्रादि० फञ् । चक्षु-
स्यैर् गोत्रापत्ये उपसर्गो “मटचीहतेषु कुरुषु उप-
सर्गि चक्षुयाण रथ्यपामे प्रक्षाय आस” छा० उ० ।

चाक्षुकि लि० चक्षेण समूहेन यन्त्रभेदेन चक्षुयुक्तशकटेन
वा चरति ठक् । संघीभूय मिलित्वा स्तुतिपाठके
। वाणिष्ठके अमरः “पिशुनामृतिनां चैव तथा
चाक्षुकिवृन्दिनाम्” याज्ञ० । “चाक्षुको घोषयामास
पुरुषो मृष्टकुण्डलः” हरिवं० १५६ अ० । २तैलकारे
चेमच० ३शाकटिके (गाडओयान) ख्याते च शब्दार्थचि०
“भिक्षुकां चाक्षिकांश्चैव स्त्रीबोध्यन्तान् कुशीलवान् ।
माद्यान् कुश्यान्नरभेष्टो दोषाय ते स्मरन्त्यथा” भा०
शा० ६६ अ० । [डञ् । चक्षुनिर्वृत्तादौ ।

चाक्षुयेय लि० चक्षेण निर्वृत्तादि चक्षु+सख्या० चतुरर्थ्यां
चाक्षुष न० चक्षुषा गृह्यते चक्षुषु+शेषिकोऽण् । चक्षु-
षांश्चै १रूपपादौ २तद्वति लि० । तदुपाह्वयिषयाश्च
चक्षुर्विषयशब्दे २८४२ पृ० दृश्याः । चक्षुषा निर्वृत्तः
अयं । ३प्रत्यये न० । तज्ज्ञाने चक्षुषः करणत्वेऽपि
विषयभेदेन तस्य व्यापारभेदा भाषा० उक्ता यथा

“द्रव्यग्रहस्तु संयोगात् संयुक्तसमवायतः । द्रव्येषु सम-
वेतानां तथा तत्समवायतः । तत्रापि समवेतानां शब्दस्य
समवायतः । तद्वृत्तीनां समवेतसमवायेन तु प्रहः” ।

द्रव्यचाक्षुषं प्रति चक्षुःसंयोगोव्यापारः । द्रव्यसमवेत-
चाक्षुषं प्रति चक्षुःसंयुक्तसमवायः । द्रव्यसमवेतसमवेत-
चाक्षुषं प्रति चक्षुःसंयुक्तसमवेतसमवायः” । चक्षुषोऽ-
पत्यम् । चक्षुर्नामकस्य रिपुञ्जयन्त्यस्य पुत्रे षष्ठे मनुभेदे
तत्कथा यथा “चक्षुषा ब्रह्मदौर्हित्यां वीरिण्यां स रिपु-
ञ्जयः । वीरण्यात्माजान् चक्षुर्मनुमजीजनत् । मनुर्वै
राजकन्यायां नडुलायां स चाक्षुषः । जनयामास तन-
यान्दश शूरानकल्मषान् । ऊरुः पूरुः शतद्युम्न
रूपस्त्री सत्यशक् हविः । अग्निष्टुदतिरात्रश्च
सुद्युम्नश्चापराजितः । अभिमन्युस्तु दशमो नडुला
यामजायत” मत्स्यपु० ४७० । “षष्ठं ते सम्म-
यस्यामि तद्विवोधे नराचिप ! । शृणुर्क्षो विषखांश्च
सुधामा विरजास्तथा । अतिनामा सहिष्णुश्च समृते
त मर्ह्ययः । चाक्षुषस्यान्तरे तात ! मनोर्हैवा
निमान् शृणु । आष्याः प्रभूता ऋभवः पृथुकाश्च
दिवौकसः । लेखा नाम महाराज ! पञ्च देवगणाः-
च्युताः । ऋषेरङ्गिरसः पुत्रो महात्मानो महौजसः ।
नाडुलेया महाराज ! दश पुत्रास्तु विभुताः । ऊरु-
प्रभृतयो राजन् ! षष्ठं मन्वन्तरं च्युतम्” हरि० ७७०

चाक्षु लि० चक्ष-वा० म पृषो० । इद्वरि “चाक्षो
यदाचं भरते मती” ऋ० २।२४।६ । “चाक्षुः सर्वस्य
दृष्टा” भा० ।

चाक्षु पु० चीयते चि-ड चमङ्गमस्य । चाक्षुर्वायं रायसः ।
चमङ्गं तदययवो दन्तोऽस्मात् । दन्तपटुत्वे शब्दार्थचि० ।
चाक्षुरी स्त्री चाक्षुं दन्तपटुत्वमीरयति ईर-अण् उप०
स० गौरा० डीप् । चक्षुर्लोणिकायाम् (अमरुल) अमरः ।
“चाक्षुरी दीपनी रूच्या लघूणा कफघातनुत् । पित्त-
बान्धा यक्ष्ण्यर्थः कुण्ठातीसारनाशिनी” भावप्र० ।

चाक्षुरीष्टत न० चक्षुदत्तोक्ते चाक्षुरीपक्षे हतभेदे तत्-
पाकविधिर्यथा “नागरं पिप्पलीमूलं विल्वकं हस्तिपि-
प्पली । श्वदंष्ट्रा पिप्पली घान्यं विल्वं पाठा यमनिका ।
चाक्षुरीसरसे सर्पिः कल्कैरेतैर्विपाचितम् । चतुर्थे-
णेन दग्ना च तद्वृत्तं कफघातनुत् । अर्वाणि यक्ष-
चीदोषं मूलकम् प्रवाहिकाम् । शुद्धं शार्त्तिमानाहं
हतमेतद् व्यपोहति” चक्रदत्तः